

Ο «κακός» λαϊκισμός

Tο «καρκίνωμα» του λαϊκισμού και του κρατισμού. Εδώ σε αγάνα για να εμποδίσει την πορεία της χώρας προς την ανάκαμψη αλλά απέιυχε», έγραψε στο άρθρο του ο πρωθυπουργός. Δεν θα είχε κανένας το δικαίωμα να διαφωνήσει με αυτή τη θέση εάντα επιχειρήματα είχαν ονοματεπώνυμο.

Το άκουσμα του όρου «λαϊκισμός» έρχεται στο νου μια αρντική εικόνα ενός λαοπλάνου πολιτικού ή πολιτικού συστήματος που έχει βαθείς οικειούς σκοπούς.

Από την άλλη, η «επιμολογία» του λαϊκισμού ορίζεται ως μια μορφή πολιτικής ιδεολογίας, που αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα -χαρακτηρίζεται από υπερβολική ως μη αυθεντική- με τις επιθυμίες της μάζας του λαού ενάντια συντριβής. Και άλλους, ο λαϊκιστής, αν και παρακάμπτει θεομικό πλαίσιο της κοινωνίας, μοιάζει να ζητάει υποστήριξη, ώστε να ανατραπεί το υπάρχον κατευθυνόντος. Ως λαός, ευνοείται το τμήμα εκείνο της κοινωνίας που χαρακτηρίζεται ως προνομιούχο και ούδον εκδοχές του πολιτικού λαϊκισμού είτε διακατέχονται από μια αριστερότροφη ριτορική περί διεκδικήσεων, είτε από μία εθνοφυλετική εκδοχή από το δεξιό πολιτικό φάσμα.

Οι ερμηνείες που μπορούν να δοθούν για τον λαϊκισμό είναι πολλές. Οι έννοιες ισορροπούν σε μια λεπτή γραμμή, πολλές φορές ακόμα και μη κατανοητή από όσους επιστραφεύουν την έννοια λαϊκιστής για να ξεφύγουν από ένα πολιτικό αδιέξοδο ή να δώσουν το σίγμα μιας επίθεσης.

BÉTON

Ο κρατισμός και ο λαϊκισμός είναι αντίθετες έννοιες, εκτός εάν κάποιος έννοεί ότι χρησιμοποιώντας τον λαϊκισμό οι κρατούμενοι δηλαδή οι έχοντες, επιδιώκουν στο να συνεχίσουν να είναι οι ίδιοι προνομιούχοι. Σ' αυτή την περίπτωση, δεν έχουμε όμως να κάνουμε με λαϊκισμό, αλλά με συμφέροντα που χρησιμοποιούν κάθε τρόπο, ώστε να πετύχουν το στόχο τους. Για να μην μπερδεύουμε, λοιπόν, τις έννοιες και να πάμε «πίσω» στα λεγόμενα του πρωθυπουργού, εδώ ζητούνται απαντήσεις. Ποιοι πραγματικά ενήργησαν κατά της χώρας; Γιατί σε διαφορετική περίπτωση «μπερδεύμαστε» για τα καλά.

Λαϊκιστής, εύκολα μπορεί να χαρακτηριστεί κάποιος που ορθώνει τη φωνή του λαού. Που έχει την τόλμη να πάσει «κόντρα» και να υποστηρίξει αλληλείς που τα πραγματικά συμφέροντα επιδιώκουν να κρύψουν, προκειμένου να περάσουν τις «οδηγίες» της δικής τους διαιτολογίας.

Λαϊκιστής στην Ελλάδα μπορεί να χαρακτηριστεί εύκολα ο κάθε πολιτικός. Από τον Ανδρέα Παπανδρέου που, ακόμα και τα λεξικά, τον χαρακτηρίζουν ως ένα παραδειγματικό ιδιάζουσας μορφής λαϊκισμού, ως τον γιο του Γιαργάκη, με τα λεφτά υπάρχουν, αλλά και τον Αντώνη Σαμαρά με όλα όσα έλεγε στο Ζάππειο 1 και στο Ζάππειο 2, με όσα έλεγε με το ΠΑΣΟΚ με το οποίο συμμάχησε κλπ. Αξίζει να δει κανένας τις απαντήσεις που «έλαβε» ο πρωθυπουργός από τα social media, για την αναφορά του περί λαϊκισμού, αλλά το θέμα μας δεν είναι αυτό.

Κανένας δεν προσδοκά ότι κάποια σημάδι θα έρθει η ώρα που ο λαϊκισμός δεν θα ξεχελίζει από τα προεκλογικά μπαλκόνια των πολιτικών και ότι οι όποιες εξαγγελίες δεν θα έχουν ένα μπ δεσμευτικό χρώμα, αλλά τον απλό στόχο να κερδίσθενται οι ψήφιστοι. Εκείνο που ενοχλεί, είναι όταν δαιμονοποιείται ο «λαϊκισμός» εκείνος που αντιδρά στα κακώς κείμενα. Που λέει «όχι στα Μνημόνια», που λέει «όχι στους Γερμανούς αφέντες», που λέει «όχι στη διαπλοκή, στα συμφέροντα, στα κουκουλώματα, στα οκάνδαλα».

Εκείνο που ενοχλεί ακόμα, είναι ότι αν δεν κατονομάζονται οι υπεύθυνοι. Τα συμφέροντα που πραγματικά δεν θέλουν την ουητρία της Ελλάδας. Όταν δεν υπάρχει η πολιτική βούληση για μια πραγματικά νέα πορεία και μια ουσιαστική ενδυνάμωση της αλιτεύησης Δημοκρατίας.

- Γιάννης Καραγιαννίδης